

forstaa de Udtalelser, der er faldet fra vor Side om, at Landet vil fri sig for Byrderne, og at de vil falde paa Købstadkommunerne, som et Forsøg paa at faa et uheldigt Forhold ændret. Thi det er en Kendsgerning, at for de arbejdsløses Vedkommende gaar Strømmen ind imod Byerne, fordi de ganske simpelt ikke kan blive paa Landet, og Byerne vil derfor ikke alene komme til at betale for deres egne i Byerne hjemmehørende arbejdsløse, men ogsaa for den Tilvandring fra Landet, som faktisk finder Sted.

Der er en mærkelig Opfattelse med Hensyn til Nødhjælpsarbejder, og det synes, som om den højtærede Minister slet ikke kan forstaa vort Standpunkt. Den højtærede Minister kan ikke forstaa, at Arbejderne maa kræve, at det, der er Lov for dem, nemlig deres Overenskomster, ogsaa skal holdes af det offentlige, ogsaa skal holdes af Staten. Har de truffet en Overenskomst med deres Arbejdsgivere, maaske efter mange og lange Forhandlinger, eventuelt gennem Kampe, saa skal denne Overenskomsts Satses bestaa, og ogsaa Staten maa bøje sig derfor. Det forekommer mig, at være lige til, og det forekommer mig ogsaa at være Bevis paa en udviklet Retsopfattelse fra Arbejdernes Side, en Retsopfattelse, man ikke skal lade haant om. — Den højtærede Ministers Fortolkning af § 20, 2det Stykke, interesserede mig: unægtelig i ganske overordentlig Grad. Men jeg vil bemærke, at intet fornuftigt Menneske kunde have fundet paa en saadan Fortolkning blot paa Grundlag af Ordlyden, der findes; thi „Minimumsløn“ og „Mindsteløn“ forekommer mig at være ganske det samme. Naar nu altsaa den højtærede Minister ønsker, at der skal være en Gradsforskel paa „Minimum“ og „Mindste“, naa ja, saa kan man maaske tale om Tingene, det ved jeg ikke; men i hvert Fald kunde ingen anden end den højtærede Minister, tror jeg nok, finde paa at lave en Gradsforskel paa disse to Ord.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det var sikkert ikke nødvendigt, som den højtærede Minister forlangte, at jeg skulde angive, paa hvilke Punkter han foretog sit Tilbægtog; det ved Ministeren udmærket godt selv, det har alle Medlemmer i denne Sal hørt, og det vil yderligere fremgaa af de Forhandlinger, der i de kommende Dage skal foregaa i Ud-

valget. Det vilde derfor [være. Spild af Tid, om jeg skulde staa og redegøre for de forskellige Indrømmelser, den højtærede Minister gjorde. Derimod maa jeg protestere imod, at den højtærede Minister fremdeles søger at citere saaledes, at han lægger mig i Munden andet, end hvad jeg har sagt om disse Kursus. Jeg har hverken i Gaar eller i Dag sagt, at jeg var imod Tvangsoplæring af Ungdommen, ikke med et Ord. Fortrykket fra i Gaar, som jeg staar med her, indeholder det ikke, og i Dag har jeg heller ikke sagt det. Det, jeg har sagt, er, at en saadan Tvangsoplæring for alle Arbejdere i Faget maa anses for uheldig, fordi der er nogle, der ikke trænger til denne Oplæring, og andre, der savner Evne til at gaa ind i den. Nogle, sagde jeg i Dag, er maaske 60 Aar, og det vilde dog være urimeligt at forlange, at de skal gaa hen og lære noget saadant. Hvis de 60-aarige nu skal regnes som hørende til Ungdommen, kan det være, Ministeren har Ret, men ellers er det fuldkommen usandt, hvad han her citerede som værende mine Ord.

Med Hensyn til England hævder den højtærede Minister, at man der har en tilsvarende Bestemmelse som den Mindstelønsbestemmelse, den højtærede Minister har indført i sit Forslag. Maa jeg for at slaa denne Paastand ned citere — med den højtærede Formands Tilladelse —, hvad der staar i de Oplysninger angaaende England, som er bilagt Lovforslaget: „Den arbejdsløse har Lov at nægte at modtage „et Tilbud om Beskæftigelse i det Distrikt, hvor han sidst var beskæftiget paa sædvanlig Maade, til en lavere Løn eller paa mindre gunstige Betingelser, end han almindelig har opnaaet i sin sædvanlige Beskæftigelse i det paagældende Distrikt eller vilde have opnaaet, hvis han var vedblevet at være saaledes beskæftiget.“ Hvis dette ikke er lige det modsatte af, hvad den højtærede Minister har ønsket gennemført i sit Lovforslags § 20, saa er der i en af Delene ingen sund Mening, og det maa sikkert være den højtærede Ministers § 20, der mangler Mening.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Blang har Ordet for en kort Bemærkning.

Blang: Det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser i Gaar om Friheden i Undervisningen var af saa stor Interesse og af saa stor Rækkevidde, at det vilde